

Arrest

nr. 317 867 van 3 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 handelend in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van de
 minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat O. TODTS**
 Henri Jasparlaan 128
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van X en X, op 6 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat de verzoekende partijen en hun advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 30 januari 2023 elk een eigen beschermingsverzoek in bij de Belgische overheden. Zij worden bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: CGVS) gehoord op 8 april 2024.

1.2. Op 5 juli 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) voor elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingen-status en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

- De motieven van de eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart op (...) 1987 te zijn geboren in Saida, de Libanese nationaliteit te bezitten, een Arabier van origine en soennitisch moslim te zijn. U hebt er quasi heel uw leven in de wijk al-Wustani gewoond. Uw vader, H., is boekhouder en woont nog steeds in jullie huis; uw moeder, S., is in 2005 overleden ten gevolge van neurologische problemen. U hebt twee broers: H. heeft samen met een oom een bakkerij in jullie wijk en handelt in reserve onderdelen van auto's; B., heeft zijn studies ingenieur mechanica afgerond en wil gaan werken in Saudi-Arabië doch dient hiervoor zijn 'iqama' (verblijfsvergunning) nog in orde te brengen.

In 2012 hebt u uw diploma 'Management Information System' behaald.

Op 10 december 2019 bent u gehuwd met de Palestijnse F.K. (...), zij is geboren in Saida, geregistreerd in Beirut en geregistreerd bij UNRWA. Zij en haar familie zijn Palestijnse vluchtelingen van 1948. U staat bij UNRWA geregistreerd als 'non-refugee husband'. Jullie hebben twee dochters: M. (...) geboren op (...) 2020 in al-Hilaliya, zij heeft de Libanese nationaliteit en staat bij UNRWA geregistreerd als 'non-refugee child', en A. (...), geboren hier in België op (...) 2023 en van wie u stelt dat ze geregistreerd werd op de documenten van haar moeder ondanks het gegeven dat u op de gemeente alle nodige documenten had neergelegd en van wie uw echtgenote aangeeft dat ze normaliter de Libanese nationaliteit moet hebben gezien u, haar vader, Libanees bent. U hebt A. nog niet laten registreren in Libanon, zo stelt u, omdat u vreest dat Hezbollah en Sarayat al-Muqawama (zie infra) 'via de weg van het officiële document te weten komen over uw privéleven hier', bovendien hoopt u dat A. een Belgisch paspoort zal krijgen.

Sinds 2006 bent u lid van Tayyar a- Mustaqbal, de partij van al-Hariri zo stelt u, en sinds 2008 maakte u deel uit van het 'veiligheidsteam' dat aanwezig was in de villa van het parlements lid Bahiya al-Hariri; u hield zich bezig met het monitoren van de veiligheid/surveillance van de camera's en dit deed u tot einde 2011/begin 2012 toen u uw functie aan iemand anders overdroeg daar u in Zambia als manager aan de slag kon. In 2015 vertrok u vervolgens naar Saudi-Arabië om er gaan te werken en zette u uw partijlidmaatschap stop daar u, gelet op uw verblijf in het buitenland, quasi niet meer aanwezig was in Libanon. Toen het bedrijf waarin u tewerkgesteld was werd gesloten, keerde u in 2017 naar Libanon terug, waar u begon te werken in de supermarkt van uw familie in al-Wustani die quasi naast uw huis was gelegen.

Sedert 2006 tot uw vertrek naar Zambia was u actief op Facebook en deelde u uw politieke standpunten. Na uw terugkeer naar Libanon gaf u naar aanleiding van de explosie in de haven van Beirut op 4 augustus 2020 opnieuw uiting aan uw gevoelens en vroeg u zich af 'waar al die politici ons naartoe hebben geleid' en gaf u te kennen ervan overtuigd te zijn dat Hezbollah wist wat er precies gebeurd was en de rechter verbood onderzoek te voeren. Op advies van uw vader verwijderde u deze posts 'omdat al diegenen die hierover vertellen gevisieerd en gedood worden'.

Sinds begin 2021 begon u op jongeren die zich in de buurt van uw winkel ophielden en zich wilden aansluiten of al aangesloten waren bij Sarayat al-Muqawama (gewapende vleugel Hezbollah) in te praten om zich niet te laten misleiden door het geld dat ze kregen van deze organisatie. U probeerde hen te informeren over de gevaren en de 'echte doelen' van deze organisatie. Tijdens deze bijeenkomsten werd u zelf verschillende keren gevraagd toe te treden doch weigerde u dit stevast.

In augustus 2021 begon u dreigbrieven te vinden die werden achtergelaten op uw auto, dit gebeurde een aantal keer, doch u nam dit niet serieus, temeer ze niet ondertekend waren en u geen idee had wie hiervoor verantwoordelijk was/waren. In september 2021 was u van de supermarkt op weg naar huis toen er plots een jongeman tegenover u stond met een bivakmuts over zijn hoofd en een wapen op u gericht en die u te kennen gaf dat u uw leven en dat van uw familie in gevaar bracht. Uw vrouw gaf u daarop te verstaan dat u 'de kwestie met de brieven wel degelijk serieus diende te nemen' en de dag daarna legde u klacht neer bij de rechtbank. De daaropvolgende avond was u samen met uw vrouw en dochter in de supermarkt toen een man binnenkwam en u in duidelijke bewoordingen meedeelde dat u niet moest denken dat de rechtbank u en uw gezin zou kunnen beschermen. Hij toonde u op zijn gsm beelden van toen u de rechtbank binnen stapte en confronteerde u met uw uitspraken over de partij (i.e. Hezbollah/Saray al-Muqawama) en maande u aan u niet meer te bemoeien met de jongeren in uw wijk. Hij gaf u te verstaan dat u nu een mondelinge waarschuwing kreeg, maar er de volgende keer effectief iets tegen u en uw gezin zou worden ondernomen en ze op de hoogte waren van uw doen en laten. Op dit moment beseft u dat u te maken had met Sarayat al-Muqawama naar aanleiding van uw pogingen de jongeren in uw buurt te sensibiliseren. U ging met uw gezin niet meer naar huis, maar jullie zochten toevlucht in de woning van uw schoonouders in al-Hilaliya en

verbleven hier een vijftal maanden, eveneens verbleven jullie even in het dorp Shiem bij de grootouders van uw echtgenote.

Jullie oordeelden dat het in Libanon niet langer veilig was, u verhuurde uw winkel en op 24 december 2022 hebben u, uw echtgenote die intussen zwanger was van jullie tweede dochter, en dochtertje M., het land legaal, met jullie eigen paspoort/reisdocument en visa, via de luchthaven van Beirut verlaten. Jullie vlogen naar Parijs waar jullie zo'n maand verbleven bij een tante van uw echtgenote; na het verstrijken van de geldigheid van jullie visa reisden jullie verder naar België, waar jullie op 30 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie paspoort/reisdocument hebben jullie 'laten verdwijnen' tijdens de reis, er was jullie immers aangeraden dit te doen om te vermijden dat jullie teruggestuurd zouden worden.

Einde januari 2023/begin 2024, deden 'rare mensen' in uw winkel navraag naar u, een andere keer werd er naar de winkel gebeld en toen de uitbater te kennen gaf dat u het land had verlaten vroegen 'ze' hem uw telefoonnummer.

Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw echtgenote volgende stukken neer: jullie identiteitskaarten, uittreksel uit uw burgerlijke stand, uittreksel gezinssamenstelling + vertaling, UNRWA Family Registration Card, klacht door u neergelegd nav. de bedreigingen, medisch dossier UNRWA in hoofde van uw echtgenote, opvolgingsboekje zwangerschap UNRWA in hoofde van uw echtgenote, huwelijksakte + vertaling, brief tewerkstelling ondertekend door Bahia al-Hariri + vertaling, een usb-stick met daarop beelden van het incident in de supermarkt en geboorteakte A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie noch omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo stelt u uit vrees voor Sarayat al-Muqawama/Hezbollah het land te hebben verlaten; zij viseerden u omdat u jongeren in uw buurt aanmaande zich niet te laten misleiden door deze groepering, doch hebt u hier niet in weten te overtuigen (CGVS p.8).

Vooreerst dient opgemerkt dat u dit specifieke gegeven onvermeld liet ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tijdens uw voorbereidend gesprek, daar verklaarde u enkel dat Hezbollah u onder druk zetten omdat ze wisten dat u lid was van Tayyar al-Mustaqbal, niets meer en niets minder (Vragenlijst CGVS punt 3.3). U met deze discrepantie geconfronteerd, werpt u op dat u weliswaar naar de hoofdreken van uw vertrek werd gevraagd maar u, toen u details wilde geven, meegedeeld werd dat u dit kon vertellen in een volgend gesprek (CGVS p.9). Uw verklaring overtuigt niet daar u ten overstaan van het CGVS duidelijk te kennen had gegeven sinds 2015, nl. uw vertrek naar Saudi-Arabië, geen partijdig meer te zijn geweest en u op het CGVS geen vervolgingsfeiten koppelt aan uw loutere lidmaatschap in het verleden; wel stelt u het land te hebben verlaten omdat u bedreigd werd naar aanleiding van het gegeven dat u jongeren probeerde te sensibiliseren (CGVS p.5). Dat u dit dan niet spontaan vermeldt ten overstaan van de DVZ ondermijnt op niet geringe wijze uw geloofwaardigheid. Dit gegeven vormt immers de aanleiding van alle door u beweerde problemen die u en uw gezin ertoe hebben aangezet het land te verlaten.

Wat evenmin bijdraagt tot uw geloofwaardigheid is volgende vaststelling. U geeft aan in augustus 2021 een aantal dreigbrieven op uw auto te hebben aangetroffen waarin u en uw familie met de dood werd bedreigd 'zo u niet op uw woorden zou passen'. U en uw echtgenote geven aan deze brieven niet serieus te hebben genomen, u dacht dat wanneer iemand het op u begrepen zou hebben u persoonlijk zou worden benaderd en uw echtgenote geeft in dit kader nog aan dat de brieven niet ondertekend waren (CGVS p.8; CGVS Fatima p.9). Jullie houding wekt verbazing op daar het hier niet één maar meerdere brieven betrof, waaruit blijkt dat men u blijkbaar wel degelijk een boodschap wilde laten overkomen en daarenboven ook uw gezin werd bedreigd. Dat jullie dan hierop zo nonchalant zouden reageren wekt dan ook de nodige verbazing. Wat ook

opmerkelijk is, is dat u stelt: 'dit gebeurde één of twee of drie keer'; ook uw echtgenote kan hieromtrent geen exacte info geven, wat toch wel, gezien de ernst van de bedreigingen, de wenkbrauwen doet fronsen (CGVS p.7; CGVS Fatima p.7, 9).

Het CGVS begrijpt evenmin waarom Sarayat al-Muqawama/Hezbollah, mocht u effectief een dusdanige doorn in hun ogen zijn, aanvankelijk hun toevlucht zouden hebben genomen tot anonieme dreigbrieven en u niet onmiddellijk expliciet te kennen zouden hebben gegeven dat zij een probleem met u hadden, temeer u duidelijk aangeeft dat zij het voor het zeggen hadden in uw wijk en een duidelijke bedreiging van hunnentwege toch meer impact op u gehad zou hebben, er op zijn minst voor gezorgd zou hebben dat u deze bedreigingen wel degelijk serieus nam en u uw gedrag onmiddellijk zou aanpassen (CGVS p.9)

Gezien bovenstaande kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering door een persoon met een bivakmuts over zijn hoofd te zijn bedreigd en evenmin aan uw bewering samen met uw echtgenote en kind in uw supermarkt te zijn bedreigd (CGVS p.7). Bovendien kan er van uitgegaan worden dat, mocht men u effectief in het vizier hebben, er meer harde maatregelen tegen u getroffen zouden worden, temeer u dan ook nog eens aangeeft verschillende keren te zijn gevraagd toe te treden wat u telkenmale weigerde met de woorden dat 'u niet bereid was voor wat frisse dollars uw leven en dat van uw familieleden te verliezen'. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze eerst proberen 'een influencer', u was immers een bekend persoon in uw wijk, toe te laten treden. Wanneer ze dan tot de conclusie komen dat ze deze persoon niet kunnen rekruteren en hij een gevaar blijft voor hen, kunnen ze beslissen om hem te doden (CGVS p.9). Dat uw belagers dusdanig weinig doortastend te werk zouden gaan kan gezien het geheel van bovenstaande observaties totaal niet overtuigen, dit behoeft geen verder betoog. Wat betreft de beelden op de door u neergelegde usb-stick dient opgemerkt dat hieruit niet kan worden opgemaakt met welke doeleinden deze beelden werden gemaakt en ze bijgevolg geënceneerd kunnen zijn. In dit kader dient daarenboven nog opgemerkt dat dergelijke beelden slechts waarde hebben ter staving van een geloofwaardig en coherent relaas wat in uw hoofde niet het geval is. Wat betreft de door u neergelegde klacht dient opgemerkt dat dit slechts een kopie is die bijgevolg geen bewijswaarde heeft en sowieso heeft een dergelijk stuk, en hier herhaalt het CGVS zich, slechts betekenis in het kader van een geloofwaardig relaas.

Wat betreft uw bewering dat u zich sinds 2008 tot uw vertrek naar Afrika eind 2012/begin 2013 op uw Facebook kritisch hebt uitgelaten over Hezbollah, dient opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs ter staving hiervan neerlegt en u sowieso duidelijk aangeeft 'de oude topics veroorzaakten geen problemen voor mij'. Wat wel problematisch voor u zou zijn, zijn uw posts naar aanleiding van de ontploffing in de haven van Beirut op 4 augustus 2020. U moest uw gevoelens uiten en gaf te kennen dat Hezbollah wist wat er was gebeurd doch ze iedereen verboden hierover te spreken en ze de rechter verboden een onderzoek te voeren. U stelt '(...) als je onschuldig bent, waarom wil je niet naar de rechtbank gaan en we zijn absoluut overtuigd dat de veiligheid van de haven en de veiligheid van het land en van de luchthaven in hun handen is, van die partij, (...) dat de veiligheid in hun handen is, en het 1 miljoen zeker is dat ze weten wat er gebeurd is' (CGVS p.6). U overtuigt in dezer niet. U gevraagd of u deze posts nog heeft, stelt u ze op vraag van uw vader te hebben verwijderd, hij had u dit geadviseerd 'want al diegenen die hierover vertelden werden gevisieerd en gedood', u kunt met andere woorden geen enkel tastbaar bewijs neerleggen ter staving van deze verklaringen (CGVS p.6). Bovendien hebt u dit topic nooit ter sprake gebracht ten overstaan van de DVZ. U hiernaar gepeild, komt u niet verder dan zich niet te herinneren dat dit u werd gevraagd (CGVS p.9). Mocht u menen dat deze posts voor u bij terugkeer naar uw land een risico kunnen vormen, kan er van u verwacht worden dit onmiddellijk en spontaan te vermelden; dat u dit niet hebt gedaan ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Verder dient nog opgemerkt dat jullie na het incident in de winkel in september 2021 niet naar huis terugkeerden maar onmiddellijk naar uw schoonouders in al-Hilaliya gingen waar jullie een vijftal maanden hebben verbleven (CGVS p.8). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat jullie uit vrees voor jullie levens niet naar huis terugkeerden wekt het dan wel de nodige verbazing dat u stelt in deze periode bijna dagelijks uw ouders te hebben bezocht die nog steeds in hun huis in al-Wustani woonden (CGVS p.3). Gezien er toch van uitgegaan kan worden dat uw belagers op de hoogte waren van de ligging van de ouderlijke woning en u tijdens het afleggen van dit traject een makkelijk doelwit was, doet deze handelwijze verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

In navolging hiervan dient aangestipt dat het incident in uw winkel zich afspeelde in september 2021, doch jullie pas in april 2022 het land hebben verlaten. Mocht er enig geloof kunnen worden gehecht aan de door u naar voor geschoven motieven, overtuigt het niet dat jullie nog zo lang in Libanon gebleven zijn. Uw bewering een aantal maanden bij uw schoonouders in al-Hilaliya te hebben verbleven doet hieraan geen afbreuk daar het voor Hezbollah/Saray al-Muqawama niet al te moeilijk zou zijn dit adres te achterhalen (CGVS p.8). Jullie gedrag is dan ook niet in overeenstemming met de door jullie beweerde vrees.

Wat verder uw geloofwaardigheid ondermijnt is de vaststelling dat jullie nagelaten hebben in Frankrijk asiel aan te vragen. U stelt ongeveer een maand in Parijs te hebben verbleven bij een tante van uw echtgenote, 'het was het idee om de periode van de visa te laten eindigen', ook uw echtgenote beaamt dit en stelt 'dat u in deze kwestie' navraag had gedaan en tot de conclusie was gekomen dat België beter was om een dergelijk verzoek in te dienen' (CGVS p.4; CGVS Fatima p.4). Ook deze houding is niet in overeenstemming met de houding van iemand die beweert uit vrees voor zijn/haar leven het land te hebben verlaten, dit behoeft geen nadere toelichting.

Voorts dient nog opgemerkt dat u uw paspoort niet neerlegt, net zomin als uw echtgenote haar reisdocument neerlegt, en u hiervoor geen afdoende verklaring kunt aanreiken. Immers, u hiernaar gevraagd, verklaarde u dat u dit document tijdens de reis hebt laten verdwijnen opdat u niet teruggestuurd zou kunnen worden (CGVS p.10). Deze uitleg is dusdanig stereotiep dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht en het CGVS kan dan ook niet anders dan concluderen dat dit document informatie bevat waarvan u niet wenst dat het CGVS hiervan weet heeft. Deze vaststelling ondermijnt op niet geringe wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

De overige door u en uw echtgenote neergelegde stukken hebben betrekking op jullie identiteit en gezinssamenstelling, elementen die hier niet ter discussie hoeven te staan.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de COI Focus Libanon Veiligheidssituatie, 20 februari 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_veiligheidssituatie_20240220.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat het land de voorbije 10 jaar getroffen werd door de Syrische burgeroorlog, die de politiek verder polariseerde, een massale vluchtelingencrisis teweegbracht en sektarische spanningen deed stijgen. De twee Libanese politieke kampen behouden evenwel een politieke dialoog. De grootste militie, Hezbollah, heeft geen belang bij een binnenlands conflict.

Sinds 8 oktober 2023 raakte Libanon ook betrokken in de oorlog tussen Israël en Hamas, wat een nieuwe fase inluidde in de langdurige impasse tussen Israël en Hezbollah. Zeventien jaar lang had wederzijdse afschrikking voor een wankelende kalmte gezorgd, maar sinds Palestijnse Hamas-militanten op 7 oktober vanuit Gaza een grootschalige aanval uitvoerden op Israël, zijn de spanningen aan de grens tussen Libanon en Israël gestaag toegenomen. Er is sprake van dagelijks raketvuur en droneaanvallen over de Israëlisch-Libanese grens tussen de Israeli Defence Forces (IDF) enerzijds en Hezbollah en andere gewapende groeperingen (al-Quds brigades van de Palestinian Islamic Jihad, al-Qassam Brigades van Hamas en al-Fajr militie van al-Jama'a al-Islamiya (Islamic Group)) anderzijds. De aanvallen van het IDF concentreren zich voornamelijk in een zone gelegen op 10 à 15 km van de zuidelijke grens, hoewel nu en dan ook regio's dieper landinwaarts getroffen worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat hoofdzakelijk de zuidelijke provincies al-Nabatieh en Zuid, en in het bijzonder de districten Bint Jbeil, Marjayoun, Hasbaniya (al-Nabatieh) en het district Sour (Zuid) in toenemende mate getroffen werden door de Israëlische aanvallen. Deze districten strekken zich uit langs de zuidelijke grens van Libanon. Niettegenstaande de wederzijdse aanvallen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn, en voornamelijk militaire installaties aan beide zijden treffen, zijn er aan beide kanten ook burgerslachtoffers gevallen. Verder is er sprake van interne ontheemding in de zuidelijke grensregio. Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Het aantal doden viel voor het merendeel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen en niet bij geweld jegens burgers. Het aantal (burger-)doden is echter wel hoger in vergelijking met de voorgaande jaren. Dit wordt verklaard door de Israëlische luchtaanvallen sinds 8 oktober 2023.

In de overige gouvernementen betrof het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld crimineel en sektarisch geweld, waarbij doden en gewonden vielen (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugssmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet. Het meeste clangeweld vond plaats in het

gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto militias vormen. Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2023 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

In 2023 laaide het geweld in Ayn al-Hilwe op. In de overige Palestijnse kampen bleef de veiligheids-situatie tijdens de verslagperiode evenwel relatief stabiel.

Op 29 juli 2023 brak geweld uit in het kamp nadat een lid van Fatah een lid van al-Shabab al-Muslim had beschoten. Ter vergelding vielen gewapende strijders het hoofdkwartier van Fatah in het kamp aan en stichtten er brand.

Daags nadien vochten islamistische facties tegen leden van Fatah. Die dag werd Abu Ashraf Al-Armushi, hoofd van de PNSF in de regio Saida, gedood in een hinderlaag, vermoedelijk van strijders behorend tot al-Shabab al-Muslim. De dood van al-Armushi leidde diezelfde dag nog tot een escalatie van geweld in het kamp. In de daaropvolgende dagen braken zware gevechten uit tussen beide partijen. Na bemiddeling door de Libanese regering raakten de strijdende partijen het op 3 augustus 2023 eens over een bestand.

Na een maand wapenstilstand braken begin september 2023 opnieuw confrontaties uit. Bij deze gevechtsronde, van 7 tot en met 14 september 2023, waren Fatah en de islamistische groeperingen Jund ash-Sham en al-Shabab al-Muslim betrokken. Op 14 september 2023 trad een nieuw staakt-het-vuren in werking. Tijdens de weken volgend op het bestand bleven de spanningen hoog, vonden kleine schendingen plaats maar leefden de betrokken partijen de wapenstilstand grotendeels na. Vanaf 25 september 2023 ontplooipte de PJSF zich met 45 soldaten op verschillende strategische locaties in het kamp om te waken over het staakt-het-vuren. Het staakt-het-vuren hield de verdere loop van 2023 stand hoewel de onderliggende spanningen bleven. Met het uitbreken van de oorlog tussen Israël en Hamas op 7 oktober 2023 verdween de interne strijd in het kamp naar de achtergrond. Sinds de Israëlische aanvallen op Gaza heeft Fatah, in samenspraak in samenspraak met de gevestigde islamistische facties stappen ondernomen om de Palestijnse facties in het kamp te verenigen. Er werd een overeenkomst bereikt over de oprichting van een bilateraal mechanisme voor onmiddellijke communicatie in geval van conflict.

Bij de twee golven van geweld in respectievelijk juli-augustus en september 2023 vielen in totaal honderden gewonden en 30 doden, in hoofdzaak strijders maar eveneens burgers. Een vierduizend burgers raakten eveneens ontheemd.

Gelet op het voorgaande blijkt dat er dat de mate van willekeurig geweld in uw regio van herkomst, Saida, dermate laag is dat er dient besloten te worden dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar deze regio louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw beide dochters eveneens een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien hun vrees beoordeeld wordt ten aanzien van Libanon en u in dezer in hun hoofde niet hebt kunnen overtuigen daar u deze vrees linkt aan de door u beweerde problemen waar gezien het geheel van bovenstaande observaties geen geloof aan kan worden gehecht.

In hoofde van uw echtgenote werd door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend. Dient in dezer te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht en beoordeeld.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De motieven van de tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens de verklaringen van je ouders ben je op (...) 2023 geboren in Libramont, in België. Jouw vader, O. al-A. (...), bezit de Libanese nationaliteit. Jouw moeder, F.K. (...), is Palestijnse, vluchteling van 1948 en geregistreerd bij UNRWA. Je hebt een zus, M. (...), die op 21 december 2020 in al Hilaliya, Libanon, geboren werd en de Libanese nationaliteit bezit daar jullie vader Libanees is.

Je ouders stellen in Libanon problemen te hebben ondervonden met Sarayat al-Muqawama en bijgevolg hebben ze, samen met je zusje, op 24 december 2022 het land legaal via de luchthaven van Beirut verlaten. Ze vlogen naar Parijs waar ze zo'n maand verbleven bij een tante van jouw moeder; na het verstrijken van de geldigheid van hun visa reisden ze verder naar België, waar ze op 30 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van hun verzoek hebben je ouders volgende stukken neergelegd: hun identiteitskaarten, uittreksel uit burgerlijke stand vader, uittreksel gezinssamenstelling + vertaling, UNRWA Family Registration Card, klacht door jouw vader neergelegd nav. de bedreigingen, medisch dossier UNRWA in hoofde van jouw moeder, opvolgingsboekje zwangerschap UNRWA in hoofde van jouw moeder, huwelijksakte van jouw ouders + vertaling, brief tewerkstelling ondertekend door Bahia al-Hariri in hoofde van jouw vader + vertaling, een usb-stick met daarop beelden van het incident in de supermarkt en jouw geboorteakte.

Jouw vader stelt dat jij in Libanon niet veilig zal zijn omwille van zijn problemen met Sarayat al-Muqawama, je mama verwijst eveneens naar deze problematiek en voegt hieraan toe dat ze een vrees koestert in jouw hoofde vanwege alle wapens in het land, er in Libanon geen controle is en ze haar kinderen wil opvoeden op een plaats waar ze rechten hebben en een betekenisvol leven kunnen opbouwen, ver weg van het racisme.

Verder verklaart je vader nog dat jij na je geboorte hier ingeschreven werd op de bijlage van jouw moeder gezien de gemeente waar ze je wilden laten registreren de huwelijksakte 'met alle documenten' niet wilde aanvaarden. Je moeder geeft aan dat je nog geen nationaliteit hebt bekomen daar de gemeente je enkel wilde registreren op haar naam ondanks het feit dat je vader Libanees is.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden jouw in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald baseert het CGVS zich, rekening houdend met je jeugdige leeftijd, je bent geboren op 8 mei 2023, op de verklaringen van jouw vader, O. Al-A., en jouw moeder, F.K..

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van de onderhevige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na de persoonlijke onderhouden van jouw ouders op het CGVS dient te worden opgemerkt dat jouw ouders een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming in jouw hoofde niet aannemelijk hebben gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat jouw vrees dient beoordeeld te worden ten aanzien van Libanon daar jij de Libanese nationaliteit bezit. Er moet immers worden vastgesteld dat je volgens de Libanese nationaliteitswetgeving over de Libanese nationaliteit bezit. Dit blijkt uit de informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier, nl. “Decree No 15 on Lebanese Nationality 19 January 1925”. Artikel 1 van de wet op de Libanese nationaliteit bepaalt uitdrukkelijk wat volgt: “is considered Lebanese:

every person born of a Lebanese father". Met andere woorden, gezien jouw vader de Libanese nationaliteit bezit, ben jij eveneens in het bezit van de Libanese nationaliteit.

Jouw vader gevraagd naar de redenen waarom jij ten aanzien van Libanon een vrees zou moeten koesteren, verwijst hij naar zijn problemen met Sarayat al-Muqawama (CGVS vader 23/16524 p.10). Dient in dezer te worden opgemerkt dat het CGVS van oordeel is dat de door hem beweerde problemen met deze groepering ongeloofwaardig zijn waardoor er evenmin in jouw hoofde kan worden geoordeeld dat je bij terugkeer naar je land een vrees in de zin van de Conventie dient te koesteren. We verwijzen hiervoor naar de door het CGVS omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van jouw vader en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd.

Waar je moeder nog toevoegt in jouw hoofde een vrees te koesteren omwille van de wapens in het land en er daar geen controle is, dient opgemerkt dat dit te algemeen is om hieruit een vrees in de zin van de Conventie af te leiden. Eenzelfde opmerking dient te worden gemaakt wat betreft haar verklaring dat ze haar kinderen wil opvoeden in een land waar ze rechten hebben en ze ver weg zijn van al het racisme, dit is te vaag en te hypothetisch om hieruit een persoonlijke vrees te kunnen destilleren (CGVS moeder 23/16524/B, p.11).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan jouw de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

De door jouw ouders neergelegde stukken doen, en zoals reeds werd uiteengezet in kader van de weigeringsbeslissing van jouw vader, hier geen afbreuk aan.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de COI Focus Libanon Veiligheidssituatie, 20 februari 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_veiligheidssituatie_20240220.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat het land de voorbije 10 jaar getroffen werd door de Syrische burgeroorlog, die de politiek verder polariseerde, een massale vluchtelingen crisis teweegbracht en sektarische spanningen deed stijgen. De twee Libanese politieke kampen behouden evenwel een politieke dialoog. De grootste militie, Hezbollah, heeft geen belang bij een binnenlands conflict.

Sinds 8 oktober 2023 raakte Libanon ook betrokken in de oorlog tussen Israël en Hamas, wat een nieuwe fase inluidde in de langdurige impasse tussen Israël en Hezbollah. Zeventien jaar lang had wederzijdse afschrikking voor een wankelende kalmte gezorgd, maar sinds Palestijnse Hamas-militanten op 7 oktober vanuit Gaza een grootschalige aanval uitvoerden op Israël, zijn de spanningen aan de grens tussen Libanon en Israël gestaag toegenomen. Er is sprake van dagelijks raketvuur en droneaanvallen over de Israëlisch-Libanese grens tussen de Israeli Defence Forces (IDF) enerzijds en Hezbollah en andere gewapende groeperingen (al-Quds brigades van de Palestinian Islamic Jihad, al-Qassam Brigades van Hamas en al-Fajr militie van al-Jama'a al-Islamiya (Islamic Group)) anderzijds. De aanvallen van het IDF concentreren zich voornamelijk in een zone gelegen op 10 à 15 km van de zuidelijke grens, hoewel nu en dan ook regio's dieper landinwaarts getroffen worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat hoofdzakelijk de zuidelijke provincies al-Nabatieh en Zuid, en in het bijzonder de districten Bint Jbeil, Marjayoun, Hasbaniya (al-Nabatieh) en het district Sour (Zuid) in toenemende mate getroffen werden door de Israëlische aanvallen. Deze districten strekken zich uit langs de zuidelijke grens van Libanon. Niettegenstaande de wederzijdse aanvallen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn, en voornamelijk militaire installaties aan beide zijden treffen, zijn er aan beide kanten ook burgerslachtoffers gevallen. Verder is er sprake van interne ontheemding in de zuidelijke grensregio. Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Het aantal doden viel voor het merendeel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen en niet bij geweld jegens burgers. Het aantal (burger-)doden is echter wel hoger in vergelijking met de voorgaande jaren. Dit wordt verklaard door de Israëlische luchtaanvallen sinds 8 oktober 2023.

In de overige gouvernements betrof het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld crimineel en sektarisch geweld, waarbij doden en gewonden vielen (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugssmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet. Het meeste clangeweld vond plaats in het

gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto militias vormen. Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2023 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

In 2023 laaide het geweld in Ayn al-Hilwe op. In de overige Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode evenwel relatief stabiel.

Op 29 juli 2023 brak geweld uit in het kamp nadat een lid van Fatah een lid van al-Shabab al-Muslim had beschoten. Ter vergelding vielen gewapende strijders het hoofdkwartier van Fatah in het kamp aan en stichtten er brand. Daags nadien vochten islamistische facties tegen leden van Fatah. Die dag werd Abu Ashraf Al-Armushi, hoofd van de PNSF in de regio Saida, gedood in een hinderlaag, vermoedelijk van strijders behorend tot al-Shabab al-Muslim. De dood van al-Armushi leidde diezelfde dag nog tot een escalatie van geweld in het kamp. In de daaropvolgende dagen braken zware gevechten uit tussen beide partijen. Na bemiddeling door de Libanese regering raakten de strijdende partijen het op 3 augustus 2023 eens over een bestand.

Na een maand wapenstilstand braken begin september 2023 opnieuw confrontaties uit. Bij deze gevechtronde, van 7 tot en met 14 september 2023, waren Fatah en de islamistische groeperingen Jund ash-Sham en al-Shabab al-Muslim betrokken. Op 14 september 2023 trad een nieuw staakt-het-vuren in werking. Tijdens de weken volgend op het bestand bleven de spanningen hoog, vonden kleine schendingen plaats maar leefden de betrokken partijen de wapenstilstand grotendeels na. Vanaf 25 september 2023 ontplooipte de PJSF zich met 45 soldaten op verschillende strategische locaties in het kamp om te waken over het staakt-het-vuren. Het staakt-het-vuren hield de verdere loop van 2023 stand hoewel de onderliggende spanningen bleven. Met het uitbreken van de oorlog tussen Israël en Hamas op 7 oktober 2023 verdween de interne strijd in het kamp naar de achtergrond. Sinds de Israëlische aanvallen op Gaza heeft Fatah, in samenspraak met de gevestigde islamistische facties stappen ondernomen om de Palestijnse facties in het kamp te verenigen. Er werd een overeenkomst bereikt over de oprichting van een bilateraal mechanisme voor onmiddellijke communicatie in geval van conflict.

Bij de twee golven van geweld in respectievelijk juli-augustus en september 2023 vielen in totaal honderden gewonden en 30 doden, in hoofdzaak strijders maar eveneens burgers. Een vierduizend burgers raakten eveneens ontheemd.

Gelet op het voorgaande blijkt dat er dat de mate van willekeurig geweld in uw regio van herkomst, Saida, dermate laag is dat er dient besloten te worden dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar deze regio louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van jouw zus M. eveneens een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien ook haar vrees beoordeeld wordt ten aanzien van Libanon en jouw ouders in dezer niet hebben kunnen overtuigen.

In hoofde van jouw moeder werd door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend. Dient in dezer te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht en beoordeeld.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan jouw daadwerkelijk een bevel wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat je de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in jouw privéleven of dat jij feitelijk gescheiden wordt van jouw ouders en zus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretisch betoog omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen, trachten verzoekers de verschillende motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen.

Voorts gaan zij in op de veiligheidssituatie in Libanon. Zij wijzen er op dat de COI Focus "*Libanon – veiligheidssituatie*" van 20 februari 2024 enige actualisatie vereist, daar de veiligheidssituatie recent drastisch is gewijzigd. Zij halen krantenartikelen aan waaruit blijkt dat Saida en Beiroet in februari en juli 2024 werden aangevallen door Israël en dat Frankrijk en de Verenigde Staten hun burgers hebben aangespoord om Libanon onmiddellijk te verlaten.

Verzoekers voegen geen stukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 4 november 2024 maken verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin volgende nieuwe elementen worden voorgelegd:

"Met het oog op de zitting van 6 november 2024 wenst de eiser aanvullende elementen over te brengen om de informatie over de situatie in Libanon te actualiseren.

Zoals reeds in het verzoekschrift werd aangetoond, kampt Libanon met een humanitaire en economische en financiële crisis. In deze aanvullende nota wenst de verzoeker de situatie in Libanon te actualiseren.

De veiligheidssituatie in Libanon gaat erop achteruit sinds oktober 2023, omwille van de "oorlog" tussen Israël en Hamas. Eind september begon het Israëlische leger immers een militaire grondoperatie in Libanon. Israëlische aanvallen in (voornamelijk het zuiden van) Libanon zijn sindsdien schering en inslag. Ook gisteren (3 november) nog, bijvoorbeeld:

"At least three people have been killed in an Israeli air attack in southern Lebanon, and other strikes were reported in the country's east as Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu visited the border region.

"The Israeli enemy's raid on Haret Saida resulted in an initial death toll of three people killed and nine others injured," Lebanon's health ministry said on Sunday, referring to a densely populated area near the city of Sidon in southern Lebanon."

Ook de stad van herkomst van de eerste verzoeker (Saida of Sidon) werd recentelijk meermaals het doelwit van Israëlische aanvallen:

"Footage, verified by Al Jazeera, showed the aftermath of the attack on a multi-story building in Haret Saida, showing a fire on the top floor and extensive destruction across all floors.

News agencies also reported an additional Israeli strike on the town of Ghaziyeh, south of Sidon.

According to the AFP news agency, the strike hit a residential building, and a child was rescued from the rubble.

"Sidon has been struck multiple times – twice in the last few days, an indication of an escalation further north than the main theatre of operations for the Israelis further south," said Al Jazeera's Charles Stratford, reporting from Beirut.

Lebanon's state-run National News Agency reported other Israeli strikes near a hospital in Tebnin, a town in the Bint Jbeil district of southern Lebanon. The mayor of Tebnin said the hospital sustained significant damage. None of these strikes were preceded by evacuation warnings.

(...)

According to Lebanon's Ministry of Public Health, at least 2,986 people have been killed in Israeli attacks on Lebanon since October 2023, including 18 dead and 83 injured in the past 24 hours.

(...)

In Israel, the military said it intercepted several projectiles fired from Lebanon into Israeli territory, while some fell into unpopulated areas. On Thursday, rocket fire from Lebanon killed seven people in the town of Metula in northern Israel, in the deadliest day on the Israeli side of the border since the war between Israel and Iran-backed Hezbollah escalated on September 23 – when Israel ramped up its attacks after a year of tit-for-tat exchanges of fire. One week later, it sent ground troops into southern Lebanon."

"In Sidon, city and provincial authorities were stunned by the scale of the disaster caused by Israeli strikes on southern Lebanon. In just one day, Israeli bombardments killed almost as many people as in a year of fighting, reviving memories of the 2006 war.

(...)

The Israeli army's call for those living near homes and buildings where Lebanon-based Hezbollah had stockpiled weapons to "leave the area without delay" was seen as an announcement of indiscriminate strikes. Some residents received evacuation orders by text message on their phones from an unknown local number. Bombing had already begun in some areas."

Israël voerde in Libanon ook de inmiddels befaamde "pager attacks" uit, waarbij zijn verschillende pagers liet ontploffen, bij deze aanvallen kwamen telkens ook verschillende burgerslachtoffers om:

"At least 32 people, including two children, were killed and thousands more injured, many seriously, after communication devices, some used by the armed group Hezbollah, dramatically exploded across Lebanon on Tuesday and Wednesday.

In the latest round of blasts on Wednesday, exploding walkie-talkies killed 20 and injured at least 450 people, according to Lebanon's health ministry.

The explosions occurred in the vicinity of a large crowd that had gathered for the funerals of four victims of Tuesday's simultaneous pager blasts, which killed at least 12 people and injured nearly 3,000."

Samenvattend, de situatie in Libanon was reeds voor de escalatie (eind september – begin oktober 2024) onveilig voor burgers, maar

"On 1 October, Israel announced that its troops had crossed the border into southern Lebanon, nearly a year into its confrontation with the Shiite militia Hizbollah, which dates to immediately after Hamas's 7 October 2023 attacks and Israel's subsequent offensive in Gaza. The Israeli army later said it had been staging secret raids into southern Lebanon for months, but this operation threatens to be of much greater magnitude. Israel's announcement came two weeks after it dramatically escalated what had become a war of attrition with Hizbollah – triggering explosives it had implanted in the group's communications devices and launching massive airstrikes in Beirut's southern suburbs, southern Lebanon and parts of the Bekaa Valley. The former attacks apparently killed or maimed hundreds of Hizbollah's party cadres. The latter wiped out much of the group's top brass, including Secretary-General Hassan Nasrallah. Both rounds of attacks also killed and wounded many civilians.

The war between Israel and Hizbollah is bound up with the war between Israel and Hamas in Gaza.

Right after the latter broke out, Hizbollah announced it was opening a "support front" for its ally Hamas, shooting rockets at Israeli military installations in the Shebaa Farms, an area it says is part of Lebanon and Israel claims as part of the occupied Golan Heights. Israel returned fire. The sides subsequently traded blows across the border for eleven months. Already before the mid-September escalation, 600 people had been killed in Lebanon and over 110,000 displaced; some 50 people had been killed in Israel (as well as twelve Druze Syrian nationals in the occupied Golan) and up to 80,000 driven from their homes."

Ook in de COI Focus: Libanon – Veiligheidssituatie van 20 februari 2024 blijkt duidelijk hoe de veiligheidssituatie in Libanon, en met name in het zuiden van Libanon (verzoekers regio van herkomst) steeds meer escaleert.

Wat schendingen van het internationaal humanitair recht betreft, spreekt ook Amnesty International duidelijke taal:

"Evacuation warnings issued by the Israeli military to residents of the southern suburbs of Beirut and south Lebanon were inadequate, and in some cases also misleading, said Amnesty International today, highlighting that these warnings do not absolve Israel of its obligations under international humanitarian law to never target civilians and to take all possible measures to minimize harm to them.

Under international humanitarian law, parties to a conflict have a clear obligation to take all feasible precautions to avoid, or at least minimize, harm to civilians when carrying out attacks; this includes giving effective advance warning of attacks to civilians in affected areas unless circumstances do not permit.

"The warnings issued by the Israeli military to residents of Dahieh, the densely populated southern suburbs of Beirut, were inadequate. Our analysis shows that not only did the warnings issued by the Israeli military include misleading maps, but they were also issued at short notice – in one instance less than 30 minutes before strikes began – in the middle of the night, via social media, when many people would be asleep, offline or not following media reports," said Agnès Callamard, Amnesty International's Secretary General.

"Furthermore, instructing the residents of entire towns and villages in south Lebanon to evacuate is an overly general warning that is inadequate and raises questions around whether this is intended to create the conditions for mass displacement. Regardless of the efficacy of the warnings, they do not mean that Israel can treat any remaining civilians as targets. People who choose to stay in their homes or are unable to leave because members of their household have limited mobility, due to disability, age or other reasons, continue to

be protected by international humanitarian law. Israel must at all times abide by its obligations under international law, including by taking all feasible precautions to minimize harm to civilians, wherever they are.”
(...)

The Israeli military also issued evacuation warnings to residents of around 118 towns and villages in south Lebanon between 1 -7 October, following the start of its ground invasion. These warnings, which included towns that were more than 35 km from the border with Israel and outside the UN-declared buffer zone, do not make south Lebanon a free-fire zone.

To be effective, warnings must give clear instructions for civilians on moving away from military objectives that are going to be targeted. While warnings can, in some circumstances, be general in character, the definition of what constitutes general does not include overly broad warnings that ask civilians to evacuate entire areas (see for instance the 1987 Commentary on Protocol I).

(...)

Amnesty International's concerns about the warnings to civilians in south Lebanon are heightened by some statements from Israeli political and military leaders indicating that they considered Lebanese civilians and property to be legitimate targets. Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu has said on 27 September 2024 there is “a missile in every kitchen, a rocket in every garage”. The Israeli Education Minister said on television on 21 September 2024 that there was no difference between Hezbollah and Lebanon and that Lebanon “would be annihilated”. The Israeli Defense Minister has also previously warned in June 2024 that Israel is capable of returning Lebanon “to the stone age”.

“The massive loss of life in Lebanon in recent days raises fears that Israeli forces may be flouting their obligation to take all feasible precautions to minimize harm to civilians wherever they are, including through issuing effective warnings. Having spent the last 12 months investigating Israel's war crimes in Gaza, Amnesty International is extremely concerned that Israel may be seeking to replicate the approach it followed in Gaza, resulting in unprecedented civilian harm,” said Agnes Callamard.

The south Lebanon warnings and the instructions that vehicles do not travel south of the Litani River also raise serious concerns over civilians' access to essential supplies and services, including food, medication, healthcare and fuel.”

De website van de FOD Buitenlandse Zaken werd voor het laatst bijgewerkt op 29 juli 2024 en kan daarom op dit moment niet meer als actueel worden beschouwd. Voor de volledigheid wordt toch nog gewezen op de waarschuwing die wordt gegeven:

“De veiligheidssituatie in Libanon is onstabiel en onvoorspelbaar. Sinds 8 oktober 2023 vinden er dagelijks militaire acties plaats in de gebieden dicht bij de grens tussen Israël en Libanon. Op 2 januari 2024 vond een explosie plaats, waarschijnlijk veroorzaakt door een luchtaanval, in de wijk Msharafieh, in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet, met meerdere slachtoffers. De veiligheidssituatie in Libanon kan zonder waarschuwing verslechteren. Bij een escalatie van de vijandelijkheden zou het hele grondgebied getroffen kunnen worden.”

De website van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken is wat de veiligheidssituatie in Libanon betreft actueler:

“De spanningen tussen Hezbollah en Israël zijn sinds september 2024 verder geëscaleerd. In verschillende delen van Libanon vinden luchtaanvallen plaats. Niet alleen in het grensgebied tussen Libanon en Israël, maar ook in delen van Beiroet en het oosten van Libanon (de Bekaa-vallei). Op 1 oktober 2024 is een grondoffensief begonnen in het zuiden van het land. Het conflict kan zich uitbreiden naar andere delen van Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon is onzeker en onvoorspelbaar.”

Zowel Belgische als Nederlandse (samen met Finse en Ierse) onderdanen werden 4 en 5 oktober uit Libanon geëvacueerd.

Een staakt-het-vuren, en daarmee gepaard gaande verbetering van de veiligheidssituatie, is duidelijk vooralsnog niet aan de orde, in tegendeel (zo blijkt eveneens uit de statements van Israëlische topmannen, supra, p. 5):

“On Friday, Prime Minister Najib Mikati accused Israel of rejecting efforts for a cease-fire by renewing its attacks on Lebanon.

(...)

Mikati said Israel's "renewed expansion" of its attacks on Lebanese regions, "threats to the population to evacuate" entire areas and hitting Beirut's southern suburbs showed Israel's "rejection of all efforts being made to secure a cease-fire.”

The Lebanese prime minister said actions on the diplomatic front also indicated Israel's refusal.

“Israeli statements and diplomatic signals that Lebanon received confirm Israel's stubbornness in rejecting the proposed solutions and insisting on the approach of killing and destruction,” Mikati said in a statement. Lebanon's speaker of Parliament, Nabih Berri, echoed the prime minister's comments, accusing Israel of squandering chances for a cease-fire.

"Israel has wasted ... more than one real opportunity to secure a truce ... and return calm and displaced persons to both sides of the border," he said in a statement carried by the official National News Agency."

In het licht van de bovenstaande publiekelijk beschikbare informatie is het duidelijk dat de veiligheidssituatie in Libanon op dit moment erg gevaarlijk is. Er is sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar (het zuiden van) Libanon, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon."

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek

kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. De Raad herinnert eraan dat hij, in het kader van de thans voorliggende tweede beschermings-verzoeken, ertoe is gehouden een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld of nieuwe elementen die aan het licht zijn gekomen nadat de bestreden beslissing is vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113). In het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel omvat een behandeling van het voorliggende beroep door de Raad een onderzoek van alle elementen, feitelijk en rechtens, aan de hand waarvan hij een geactualiseerde beoordeling van het specifieke geval kan maken.

Ter terechtzitting blijkt duidelijk dat de landeninformatie vervat in de COI Focus *“Libanon – Veiligheidssituatie”* van 20 februari 2024 en waarop de bestreden beslissingen steunen, inmiddels is achterhaald. In deze COI Focus wordt weliswaar vermeld dat Libanon sinds 8 oktober 2023 ook betrokken is geraakt in de oorlog tussen Israël en Hamas en dat dit heeft geleid tot aanvallen en doelgericht geweld tussen Israël en Hezbollah, voornamelijk in een zone aan de zuidelijke grens met een beperkt aantal burgerdoden.

Uit de landeninformatie die verzoekers heden voorleggen in hun verzoekschrift en aanvullende nota blijkt evenwel dat sinds september 2024 het Israëlisch leger een grootschalig grond- en luchtoffensief uitvoert op het gehele Libanese grondgebied, waaronder de regio van herkomst van verzoekers, d.i. Saida/Sidon, hetgeen gepaard gaat met een groot aantal burgerdoden.

Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat Saida/Sidon hevig wordt gebombardeerd door Israël en dat zijn familie aldaar nergens heen kan.

Uit de landeninformatie die verzoekers in hun aanvullende nota voorleggen blijkt onmiskenbaar dat de algemene situatie in Libanon drastisch gewijzigd is en geëscaleerd. In dit verband verwijst verzoekers' advocaat ter terechtzitting naar het beleid van de verwerende partij om beslissingen inzake Libanon tijdelijk op te schorten.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen waarbij de eerste fase de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. In deze eerste fase is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 22 februari 2022, C-483/20, xxx / CGVS, pt. 29-31 en HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 54-55).

De Raad moet evenwel vaststellen dat de verwerende partij niet ter terechtzitting aanwezig was, noch een aanvullende nota heeft voorgelegd en aldus geen standpunt innam met betrekking tot verzoekers' aanvullende nota of andere elementen.

Hoewel het voor de Raad duidelijk is dat de algemene situatie in Libanon drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoekers ook zouden moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Libanon op hun persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in de voorliggende beschermingsverzoeken na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of verzoekers voldoen aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede fase na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

Gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoekers zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de volatiele en onstabiele algemene situatie in Libanon nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoekers aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 juli 2024 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO